

A BIZOTTSÁG AJÁNLÁSA

(2005. szeptember 19.)

az elektronikus hírközlési szolgáltatások keretszabályozása értelmében megvalósuló számviteli elkülönítésről és a költségelszámolási rendszerekről

(EGT vonatkozású szöveg)

(2005/698/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre („keretirányelv”) ⁽¹⁾ és különösen annak 19. cikke (1) bekezdésére,

a hírközlési bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

- (1) Az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgálatok keretszabályozásának egyes rendelkezései előírják a szükséges és megfelelő költségelszámolási mechanizmusok fogantatását; e rendelkezések a következők: az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ (hozzáférési irányelv) I. mellékletével kapcsolatos 9., 11., 13. cikk és a 6. cikk (1) bekezdése; az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ (egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. és 18.1. cikke és VII.2. melléklete; és a 2002/21/EK irányelv 13. cikke (keretirányelv).
- (2) A releváns piacon jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatókat (a továbbiakban: „bejelentett szolgáltatók”) a 2002/21/EK irányelv 16. cikkével összhangban végrehajtott piacelemzés eredményeképpen többek között a számviteli elkülönítés elkészítésével és/vagy a költségelszámolási rendszer fogantatásával kapcsolatos kötelezettségek terhelhetik. E kötelezettségek előírásának célja a szolgáltatók közötti tranzakciók átláthatóbbá tétele és/vagy a szolgáltatások tényleges költségének a megállapítása. Továbbá a számviteli elkülönítést és a költségelszámolási rendszerek fogantatását felhasználhatják a nemzeti szabályozó hatóságok a bejelentett szolgáltatókra alkalmazandó egyéb szabályozó intézkedések (pl. átláthatóság, megkülönböztetés-mentesség, költségalapúság) alkalmazásának kiegészítése céljából.
- (3) A jelen ajánlás a liberalizált távközlési piacon a hálózatok összekapcsolásáról (2. rész – Számviteli elkülönítés és költségelszámolás) szóló, 1998. április 8-i 98/322/EK bizottsági ajánlást ⁽⁴⁾ frissíti, az elektronikus hírközlési szolgáltatások keretszabályozásának alkalmazását követően (2003. július 25.). Ez a felülvizsgálat azért szükséges, mert a 2002. évi keretszabályozás néhány fontos változást hozott az 1998. évi szabályozási csomaghoz képest, mint pl. a keretszabályozás alkalmazásának kibővített hatálya; az előzetes kötelezettségek előírásának eltérő módszere; a költségelszámolással és a számviteli elkülönítéssel kapcsolatos specifikus rendelkezések alkalmazásának eltérő hatálya; valamint a technológiai semlegesség elvének alkalmazása.
- (4) Ezen ajánlás átfogó célkitűzése a következetes elszámolási elvek és módszerek EU-szintű alkalmazásának ösztönzése, figyelembe véve a nemzeti szabályozó hatóságok által szerzett tapasztalatokat a költségelszámolás és a számviteli elkülönítés terén; a számviteli rendszerek, módszerek, a kidolgozott adatok és a pénzügyi felügyeleti és beszámolási eljárás átláthatóságának javítása, valamennyi résztvevő fél javára.
- (5) A szolgáltatók azokon a piacon folytathatnak tevékenységet, ahol jelentős piaci erővel rendelkezőként lettek megjelölve, valamint azokon a versenyző piacokon, ahol megjelölésük szerint nem rendelkeznek jelentős piaci erővel. Szabályozási feladatainak elvégzése érdekében a nemzeti szabályozó hatóságnak információra lehet szüksége azokról a piacokról, amelyeken a szolgáltatók nem rendelkeznek jelentős piaci erővel. Ha egy vagy több piacon jelentős piaci erővel rendelkező bejelentett szolgáltató vonatkozásában irnak elő számviteli elkülönítésre irányuló kötelezettséget, a számviteli elkülönítés kötelezettsége kiterjedhet azokra a piacokra, amelyeken a szolgáltató nem rendelkezik jelentős piaci erővel, pl. annak érdekében, hogy biztosítsák az adatok koherenciáját.
- (6) Bármilyen kötelező, különösen az árellenőrzéssel kapcsolatos döntéshozatal alapjául szolgáló költségelszámolási vagy számviteli elkülönítési módszert úgy kell meghatározni, hogy az ösztönözze a hatékony befektetést, rámutasson a potenciális versenyellenes magatartásra, különösen az árprekékre, és összhangban legyen a nemzeti szabályozó hatóságnak a 2002/21/EK irányelv 8. cikkében előírt célkitűzéseivel.

⁽¹⁾ HL L 108., 2002.4.24., 33. o.

⁽²⁾ HL L 108., 2002.4.24., 7. o.

⁽³⁾ HL L 108., 2002.4.24., 51. o.

⁽⁴⁾ HL L 141, 1998.5.13, 6. o.

- (7) Egy új vagy felülvizsgált költségkalkulációs módszer fogantatására utalhat, hogy a szabályozott díjak és/vagy ármechanizmusok jelenlegi szintjei nem megfelelőek, vagy pedig valamilyen formában nincsenek összhangban. Ha egy nemzeti szabályozó hatóság úgy vélné, hogy korrekciós intézkedésekre van szükség, akkor az érintett piacokon felmerülő kockázat és bizonytalanság minimalizálása érdekében kellő tekintettel kell lenni a kereskedelmi és a gazdasági környezetre. Ez az intézkedés magába foglalhatja például bármilyen árkorrekciónak egy ésszerű időtartamon belüli kiterjesztését.
- (8) Előretekintő megközelítést alkalmazó számviteli módszer (mint pl. a hosszú távú különbözeti költségek) fogantatásakor, mely nem múltbeli, hanem jelenlegi költségeken alapul, mint pl. amikor az eszközöket újraértékelik a rendelkezésre álló leghatékonyabb technológiával kiépített korszerű egyenértékű infrastruktúra felhasználásának költségét alapul véve, a nemzeti szabályozó hatóságoknak e célkitűzések megvalósítása céljából szükségük lehet a költségkalkulációs módszer paramétereinek kiigazítására. Szükség szerint kilátásba kell helyezni a felülről lefelé és a lentől felfelé irányuló módszerek összehangolt alkalmazását. A költségelszámolási rendszereket a költségforrás elvére kell alapozni, mint amilyen a tevékenység alapú költségkalkuláció.
- (9) Ha folyóáras költségelszámolást (CCA) alkalmaznak a hálózati eszközökre, mint amilyen az előfizetői hurok, amely középtávon kevésbé alkalmas másolásra, a költségkalkulációs módszerek következetes alkalmazása megköveteli a paramétereknek (pl. a tőkeköltség, az értékcsökkenési profilok, a felárak, az idővel változó összetevők) a nemzeti szabályozó hatóságok részéről történő, megfelelő korrigálását.
- (10) Amennyiben a költségelszámolási rendszer kivitelezése kötelező a 2002/19/EK irányelv 13. cikkének (4) bekezdése értelmében, a költségfelosztás szabályait a részletesség olyan szintjén kell feltüntetni, amely világossá teszi a költségek és a hálózati elemek és szolgáltatások díjai közötti viszonyt; mivel szintén rendelkezésre kell bocsátani azt a bázist, amely alapján a közvetlenül vagy közvetve elszámolható költségeket a különböző számlák között felosztották.
- (11) Ez az ajánlás iránymutatást ad a tekintetben, hogy hogyan kell fogantatni a költségelszámolást és a számviteli elkülönítést a 2002. évi új keretszabályozás értelmében. A liberalizált távközlési piacon a hálózatok összekapcsolásáról szóló, 1998. április 8-i 98/322/EK ajánlás iránymutatást ad az 1998. évi keretszabályozás értelmében történő költségelszámolás és számviteli elkülönítés tekintetében. Az 1998. évi ajánlás továbbra is alkalmazásban marad azokban az esetekben, amikor a tagállamok nem fejezték be a meglévő kötelezettségek felülvizsgálatát a költségelszámolást és a számviteli elkülönítést illetően, a 2002/21/EK irányelv 16. cikke értelmében.
- (12) Ha a tagállamok egy pénzügyi átutalást magába foglaló kompenzációs mechanizmust léptetnek életbe, az egyetemes szolgáltatási irányelv IV. mellékletének B része előírja, hogy ezeknek az átutalásoknak tárgyilagos, átlátható, megkülönböztetéstől mentes és arányos módon kell végbemenniük. E célok elérése érdekében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek működtetéséért kapott ellentételezésről megfelelő módon jelentést kell tenni a számviteli elkülönítési rendszerekben.
- (13) Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek pénzügyi támogatását illetően az ajánlás nem sérti a tagállamok és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról szóló, 1980. június 25-i 80/723/EKG bizottsági irányelvet⁽¹⁾.
- (14) A jelen ajánlás elveinek alkalmazása nem érinti a tagállamok és a vállalkozások azon kötelezettségét, hogy teljes mértékben tiszteletben tartsák a közösségi versenyszabályokat.
- (15) A bejegyzett könyvvizsgáló függetlensége az EU-ban: a bejegyzett könyvvizsgáló függetlenségének alapelveiről szóló, 2002. május 16-i 2002/590/EK bizottsági ajánlás⁽²⁾ szilárd keretet hoz létre, amelyhez képest szükség esetén meg lehet vizsgálni egy könyvvizsgáló függetlenségét.
- (16) Az európai szabályozók csoportja (ERG)⁽³⁾ előterjesztette véleményét a számviteli elkülönítésről és a költségelszámolásról szóló 1998. évi bizottsági ajánlás felülvizsgálatáról, amely részletes mellékletet tartalmaz a költségelszámolás és a számviteli elkülönítés szempontjairól,

AJÁNLJA:

1. A jelen ajánlás a számviteli elkülönítési és a költségelszámolási rendszerek szolgáltatók általi kivitelezésére vonatkozik, mely szolgáltatókat a 2002/21/EK irányelv 16. cikkének értelmében elvégzett piacelemzés alapján nemzeti szabályozó hatóságaik az érintett piacokon jelentős piaci erővel rendelkezőként jelölték meg. Az ilyen kötelezettségekkel rendelkező szolgáltatók említése a továbbiakban: „bejelentett szolgáltatók”.

A költségelszámolási rendszer kivitelezésére vonatkozó kötelezettség előírásának célja annak biztosítása, hogy a bejelentett szolgáltatók korrekt, tárgyilagos és átlátható kritériumok alapján osztják fel költségeiket a szolgáltatások között azokban az esetekben, amikor az áellenőrzésre és a költségalapú árakra vonatkozó kötelezettségek terhelik őket.

⁽¹⁾ HL L 195., 1980.7.29., 35. o. A legutóbb a 2000/52/EK irányelvvel (HL L 193., 2000.7.29., 75. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 191, 2002.7.19., 22. o.

⁽³⁾ Az ERG-t a 2004/641/EK határozattal (HL L 293., 2004.9.16., 30. o.) módosított 2002/627/EK bizottsági határozat (HL L 200., 2002.7.30., 38. o.) hozta létre.

A számviteli elkülönítésre vonatkozó kötelezettség előírásának célja a bejelentett szolgáltató kötelező pénzügyi kimutatásaiból kivontnál részletesebb információ szolgáltatása, a bejelentett szolgáltató vállalkozását alkotó részek működésének lehető legfigyelmesebb nyomonkövetése, mintha azok elkülönült vállalkozásként működnének, továbbá vertikálisan integrált vállalkozások esetében a saját tevékenységükkel szembeni pozitív megkülönböztetés, valamint a tisztességtelen kereszt támogatás elkerülése.

- Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok megköveteljék a bejelentett szolgáltatóktól működtetési költségeik, befektetett tőkéjük és bevételeik szétválasztását addig a szintig, ami már összhangban van a nemzeti és közösségi jog által előírt arányossági, átláthatósági és szabályozási célkitűzésekkel.

Ajánlatos, hogy a költségek, a befektetett tőke és a bevétel felosztása a költségforrás (pl. tevékenység alapú költségszámítás, „ABC”) elvével összhangban történjen.

A bejelentett szolgáltatók költségelszámolási és számviteli elkülönítési rendszerének képesnek kell lennie szabályozó pénzügyi információ szolgáltatására, annak bizonyítására, hogy teljes mértékben eleget tesz a szabályozási kötelezettségeknek. Ajánlatos, hogy ezt a képességet a relevancia, a megbízhatóság, az összehasonlíthatóság és a lényegesség minőségi követelményeihez mérten állapítsák meg.

Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok meggyőződjenek a költségelszámolási és számviteli elkülönítési rendszerek alkalmasságáról és hatékonyságáról; az ilyen rendszerek a nyilvánossággal folytatott konzultáció tárgyát képezhetik.

- Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóság a költségelszámolási rendszer tulajdonságainak és specifikációjának megvizsgálásakor felülvizsgálja a bejelentett szolgáltató költségelszámolási rendszerének azon képességét, hogy a szabályozási célkitűzéseket támogatva elemezze és mutassa be a költségadatokat. A bejelentett szolgáltató költségelszámolási rendszerének különösen képesnek kell lennie különbséget tenni a közvetlen ⁽¹⁾ és a közvetett költségek ⁽²⁾ között.

Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok, miután elfogadták a jelenlegi költségeken alapuló költségelszámolási rendszerről szóló határozatot, egyértelmű határidőket és bázisvetet határozzanak meg a jelenlegi költségeken alapuló új költségelszámolási rendszereknek a bejelentett szolgáltatók általi kivitelezésére vonatkozóan.

⁽¹⁾ A közvetlen költségek a teljes mértékben és egyértelműen a meghatározott tevékenységekkel kapcsolatosan felmerülő költségek.

⁽²⁾ A közvetett költségek a tisztességes és tárgyilagos hozzárendelési módszert alkalmazó költségmegosztást igénylő költségek.

Egy hatékony szolgáltató hálózati eszközeinek előremutató vagy folyó érteken történő értékelése, azaz azoknak a költségeknek a felbecsülése, amelyekkel az egyenértékű szolgáltatók szembesülnének, ha a piac élénken versenyképes lenne, a „folyóáras költségelszámolás” (CCA) módszer fő eleme. Ez az üzemeltetési költségekbe beletartozó értékcsökkenési terheknek a korszerű egyenértékű eszközök jelenlegi értékelésén alapuló kiszámítását igényli. Így a befektetett tőkéről szintén a jelenlegi költségalapon kell jelentést tenni. Egyéb költségkorrekciókra lehet szükség az eszköz vásárlási költségének és üzemeltetési költségalapjának tükrözéséhez. A hálózati eszközöknek az előremutató vagy folyó érteken való értékelését szükség szerint kiegészítheti a költségelszámolási módszernek, pl. a hosszú távú különbözeti költségeknek (LRIC) az alkalmazása.

Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok kellő tekintettel legyenek az árral és a versennyel kapcsolatos kérdésekre, melyeket a CCA kivitelezésekor fel lehet vetni, pl. az előfizetői hurok átengedésekor.

Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok kellő tekintettel legyenek a hatékonysági tényezőkre vonatkozó pénzügyi adatok további kiigazítására, különösen a költségadatok felhasználásakor az árképzésre vonatkozó határozatok meghozatalánál, lévén hogy a költségelszámolási rendszerek nem feltétlenül tükrözik teljes mértékben a ténylegesen felmerülő vagy releváns költségeket (még a CCA alkalmazásakor sem) ⁽³⁾. A hatékonysági tényezők tartalmazhatják a különböző hálózati topológiák és szerkezetek, értékcsökkenési technikák, a hálózatban alkalmazott vagy alkalmazásra szánt technológia kiértékelését.

- Ajánlatos, hogy azok a bejelentett szolgáltatók, amelyeknek jelentést kell tenniük a számviteli elkülönítésről, jelentést tegyenek a nyereségről és veszteségről, illetve a befektetett tőkéről minden egyes szabályozott jelentési egység számára (a vonatkozó piacokat és szolgáltatásokat alapul véve). A megkülönböztetés-mentességre vonatkozó kötelezettségeknek való megfelelés igazolása érdekében kellő részletességgel és világosan meg kell határozni az átutalási költségeket és a piacok és szolgáltatások közötti vásárlásokat. Ezek a számviteli elkülönítési jelentési kötelezettségek szükségessé tehetik az információ elkészítését és nyilvánosságra hozatalát azokra a piacokra vonatkozóan, amelyeken a szolgáltató nem rendelkezik jelentős piaci erővel.

Az egységesség és az adatok sértetlensége érdekében ajánlatos, hogy szabályozó elszámolásokról készült pénzügyi jelentéseket nyereségi és veszteségi nyilatkozatba, illetve a vállalkozás egészére szánt befektetett tőkéről kiállított nyilatkozatba foglalják. Ugyancsak szükséges a különálló szabályozási beszámolóknak a szolgáltató kötelező beszámolóival való összevetése. Ezekről a nyilatkozatokról független könyvvizsgálói véleményt kell alkotni, vagy pedig nemzeti szabályozó hatóság által elvégzendő megfelelési pénzügyi ellenőrzés tárgyát kell képezniük (a kellően képzett állomány hozzáférhetőségétől függően).

⁽³⁾ Az eszközök némelyikének túl széles lehet a követelményrendszere, vagy pedig a hálózat szerkezete az optimális alatti szinten lehet. Egy alulról felfelé irányuló gazdasági/tervezési modell kivitelezése segít tájékoztatást adni azokról a nem hatékony és szükségtelenül felmerülő költségekről, amelyeket el kell távolítani.

5. Ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok kellő részletességgel hozzáférhetővé tegyék a bejelentett szolgáltatóktól érkezett számviteli információt az érdekelt felek számára. A rendelkezésre bocsátott részletes információnak biztosítania kell, hogy nem történt jogosulatlan megkülönböztetés a belső és a külső szolgáltatásnyújtás között, és lehetővé kell tennie a szolgáltatók átlagos költségének, valamint a költségszámítás módszerének a meghatározását. Az ilyen célokot szolgáló adatok rendelkezésre bocsátásakor a nemzeti szabályozó hatóságoknak kellő tekintettel kell lenniük az üzleti titoktartásra.

E tekintetben a kellőképpen részletezett költségbeszámolók bejelentett szolgáltató által történő közzététele – amely pl. bemutatja a hálózati elemek átlagköltségét – növeli az áttekinthetőséget és erősíti a bizalmat a versenytársak részéről, hogy nincsenek versenyellenes kereszttámogatások. Ez különösen fontosnak tekinthető a nagykereskedelmi szolgáltatások számára. A melléklet meghatározza a jelentéstételi követelményeknek és az adatok közzétételének a kivitelezésére vonatkozó iránymutatásokat.

6. Egyes vállalkozások az egyetemes szolgáltatási irányelv 8. cikke értelmében egyetemes szolgáltatóként határozhatók meg, és az egyetemes szolgáltatási irányelv 17. cikke rendelkezéseinek értelmében kiskereskedelmi díjszabás-szabályozás

hatálya alá tartozhatnak. Azon tagállamok esetében, amelyek az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek finanszírozására szolgáló rendszereket működtetnek, ajánlatos bármilyen hozzájárulást, amelyet a kijelölt vállalkozás(ok) a kompenzációs mechanizmus részeként kapnak, a számviteli elkülönítési rendszerekben meghatározni.

7. Ezek a számviteli iránymutatások a szabályozónak készítenő beszámolót érintik és szándékuk szerint nem helyettesítenek egyetlen olyan kötelező pénzügyi beszámolót sem, amely a tagállamokban esetleg szükséges lehet.

8. Ezt az ajánlást az alkalmazás időpontjától számított legkésőbb három éven belül vizsgálják felül.

9. Ennek az ajánlásnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2005. szeptember 19-én.

a Bizottság részéről

Viviane REDING

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A BESZÁMOLÁSI KÖTELEZETTSÉGEKRE ÉS AZ INFORMÁCIÓ KÖZZÉTÉTELÉRE VONATKOZÓ IRÁNYMUTATÁSOK

Ez a melléklet felvázolja az időszakos adatszolgáltatási rendszert, a közzététellel kapcsolatos kérdéseket és a megfelelési tanúsítványt.

Az ajánlás 2. pontjában ajánlott elveknek megfelelően a költségelszámolási és a számviteli elkülönítési rendszereknek a pénzügyi információt a részletességnek azon a szintjén kell előállítaniuk, amely jelzi a megkülönböztetés-mentesség és az átláthatóság elveinek való megfelelést, megfelelő módon meghatározva és hozzárendelve a bevételeket, a költségeket, a befektetett tőkét és a mennyiséget a szolgáltató által végzett különböző tevékenységekhez. Az ilyen számviteli információt haladéktalanul a nemzeti szabályozó hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

A szabályozási beszámolók megfelelő módon történő ismertetése biztosítja, hogy a pénzügyi kimutatásokból származó lényeges információ közlése világosan, hatékonyan, valamint a lehető legegyszerűbben és legegértelműbben történjen. A pénzügyi kimutatásokban lévő információ ismertetése bizonyos fokú absztrahálással és összesítéssel jár. Ha ezt a folyamatot rendezett módon hajtják végre, több ismeretre lehet szert tenni, mivel egy ilyen ismertetés eleget tesz a különféle szabályozási célkitűzéseknek, beleértve pl. annak kimutatását, hogy a terhek költségközpontúak, vagy hogy nem történt jogosulatlan megkülönböztetés.

A számviteli beszámolók kísérő megjegyzéseket és kiegészítő dokumentumokat tartalmaznak, amelyek megerősítik és magyarázattal látják el a pénzügyi kimutatásokat. A pénzügyi kimutatások és a kísérő megjegyzések együttesen egy egészt alkotnak.

A szabályozó számviteli információ a nemzeti szabályozó hatóságokat és mindazokat az egyéb feleket, pl. versenytársakat, befektetőket és fogyasztókat szolgálja, akik az ezen az információn alapuló szabályozási határozatok hatálya alá tartozhatnak. Ebben az értelemben az információ közzététele hozzájárulhat a nyitott és versenyző piachoz, és erősítheti a szabályozó számviteli rendszer hitelét.

A teljes nyilvánosságra hozatal azonban korlátozhatja az üzleti titoktartásra vonatkozó nemzeti és közösségi szabályok. Ezért ajánlatos, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok, miután kikérték a szolgáltatók véleményét, meghatározzák, mi tekinthető bizalmas és ki nem adható információnak.

1. Az információ elkészítése és közzététele

Az alábbi pénzügyi információt kell elkészíteni és közzétenni (melyre vonatkoznak a titoktartási és nemzeti törvények által előírt kötelezettségek) a vonatkozó piac/szolgáltatás számára:

- eredmény-beszámolók,
- a befektetett tőkéről kiállított beszámoló (részletes számítási módszertan és a felhasznált paraméterek értéke),
- egységes szerkezetbe foglalás és a törvényes beszámolókkal vagy a költségkalkulációval kapcsolatos egyéb információforrásokkal való összevetés,
- a költségkalkuláció módszerének leírása, hivatkozva a költségalapra és a szabványokra, a felosztási és értékelési módszerekre, a közvetett költségek meghatározására és kezelésére,
- a megkülönböztetés-mentességre vonatkozó megjegyzések (az átadási díjak részletezése),
- könyvvizsgálói vélemény (a nemzeti szabályozó hatóság kérése esetén),
- a számviteli és a szabályozói elszámolási elvek ismertetése,
- a közösségi és nemzeti szabályokra vonatkozó megfelelési tanúsítvány,
- szükség szerint egyéb kiegészítő dokumentumok.

A beszámolási formátumokat, amelyek a szabvány törvényes számviteli előírások szerint készülhetnek, a nemzeti szabályozó hatóságnak a szolgáltatókkal folytatott konzultáció során előzetesen kell meghatározni. A közösségi és nemzeti jogszabályokra vonatkozó megfelelési tanúsítvány, a könyvvizsgálói vélemény és a felhasznált számviteli elvek, irányelvek, módszerek és eljárások, nevezetesen a költségfelosztási módszerek ismertetése nem tekinthető bizalmasnak. A pénzügyi ellenőrzés eredményeit az üzleti titoktartásra vonatkozó nemzeti és közösségi törvények megsértése nélkül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

2. Megfelelési tanúsítvány

Az éves megfelelési tanúsítványnak legalább a következőket kell tartalmaznia:

- a könyvvizsgáló következtetései,
- valamennyi megállapított szabálytalanság,
- a könyvvizsgáló ajánlásai (az ehhez kapcsolódó következmények ismertetésével),
- az alkalmazott ellenőrzési módszer teljes körű ismertetése; valamint
- néhány összesített pénzügyi és számviteli adat (pl. CCA korrekciók, a hozzárendelési módszerekkel kapcsolatos fő feltételezések, a felosztott költségek szintje és a modell felbonthatósági szintje).

A megfelelési tanúsítványt és a pénzügyi ellenőrzés eredményeit úgy kell közzétenni, hogy azok az érdekelt felek számára könnyen hozzáférhetőek legyenek, pl. papír, vagy elektronikus formátumban, vagy pedig a szolgáltató vagy a nemzeti szabályozó hatóság weboldalán.

3. Jelentési időszak

A szabályozó elszámolások közzétételének éves rendszerességgel kell történnie, és a számviteli (jelentési) év végét követően lehetőleg minél hamarabb. A tanúsítvány közzétételének legkésőbb két hónappal a szabályozó pénzügyi ellenőrzés befejezését követően, illetve a szabályozási kötelezettségek által előírt jelenlegi gyakorlatnak megfelelően kell történnie.
